

VOIESCE ȘI VEI PUTE

PR ANU	LEI MONI	48	—	38
PR SĂPTĂZĂMI	"	24	—	28
PR ZILĂ	"	12	—	15
PR ÎN LUNA	"	5	—	6

UND EXEMPLARU 24 BANI
PENTRU PARIS PE TRIMESTRU FR. 20.
PENTRU AUSTRIA FIGOR. 10 VAL. AUST.

ROMANULU

Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Redactorul răspundător, Eugeniu Carada.

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI

PENTRU ABONAMENT, ANUNȚURI ȘI RECLAME A SE ADRESA ÎN SECURSCUL LA ADMINISTRAȚIUNEA ZĂRULUI
ÎN DISTRICTE LA CORRESPONDINȚII DIARIULUI ȘI PRIN POSTA. — LA PARIS LA D. DARRAS-VALLEORAIN
RUE DE L'ANCIENNE COMEDIE NO. 5.
ANUNȚURILE
LINIA DE 30 LITRE. 40 BANI
INSERTIUNI ȘI RECLAME, LINIA 2 LEI MONI

Societatea studenților este convocată pentru ziua de Duminică (18) la orele 10 antemeridiană. Acesta spre știința celor ce se interesează.

SERVITIUL TELEGRAFIC ALU ROMANULUI.

LONDON, 26 Febr. Lordul Derby, pentru cauze de sănătate, a demisionat.

Israely este însărcinat cu formarea noului cabinet. Lordul Northcote este numit ministru de finanțe; Lordul Crauburn, ministru pentru Indii.

WASHINGTON, 25 Febr. Camera reprezentanților a numit o comisiune spre a se pronunța asupra propunerii pentru punerea în acuzare a președintelui Johnson.

La Hayti revoluțiunea este generală.

București 16 Febr.

Un incident regretabil s'a produs în ședința de ieri a Camerei, cu ocaziunea desbaterii unei propuneri presintată anul trecut și prin care se cerea reformarea acelei părți din legea rurale care privește pământurile date bisericești. Camera a fost, putem să spunem, unanimă a respinge acea propunere, ce ținea de a lăsa legea care, ori cât de defectuoasă ar fi, a fost pusă de Revoluțiunea de la 11 Februaru, supt scutului onorific național, a slăbi prin urmare credința în declarațiunile solemne ale națiunii române, a lăsa creditul ei întru și în afară. Căți-va deputați, neînțelegându că a veni să lege cu a asemenea propuneri o cauză, fiă cea mai drăpă, este a o compromite, au stăruit a propune un amendament prin care se cerea ca preoții de sate, cari înainte de legea rurale au posedat case făcute de dînșii se moscenire, se remăia deplină stepăni pacele case. Cererea este drăpă, dar, o repetăm, modul și momentul în care s'a făcut erau reu a lăsa și, dacă n'am cunosce și n'am stima pe cei ce au făcut-o ieri, am crede că aveau de scop a lăsa pe preoți pe cari păreau a susține.

Camera a respins și acest amendament, și a făcut prin această un act de înțelepciune, de legalitate.

Remâne acum a căuta mijlocul d'a remedia, independența legea rurale, reul, nedreptatea ce s'a semnalat. Noi credem că este mijlocul d'a o face printr'un proiect de lege deosebită. Legea rurale, dându bisericești pogonele, grădina și casa preoților, a făcut astu-fel pe comune proprietari de dînsele, fără se excepteze acele case ce sunt făcute de preoți se pe cari le aveau de moscenire. Uă lege ce s'ar vota de corpurile legiuitorie, pôte obliga pe comune a lăsa acele case în stepănirea vechilor lor posesori, contra unei desbăgubiri plătite de acestia către comune, în modul prescris de art. 4 alu legii rurale. Astu-fel, fără se atinge această lege, se dă satisfacere unei drepte reclamări.

Renunțarea desbaterii ale celor trei ședințe ale Senatului nu s'au publicat încă în Monitoru. Asemene întârziere este vătămătoare și pentru Senat, și pentru publicu și dd. Senatori sunt dator a cere îndreptare; ei trebuie s'o ceară cu atât mai mult cu cât se dice că întârzierea provine din cauză că la Senat discursurile se dau mai întâi fiă căru orator spre a le vedea. DD. Senatori înțeleg serioșitatea unui asemenea scotot, și d'acea-a le-ști denunțăm spre alu deminți.

Asceptându publicarea desbaterilor din Senat, se vorbim astu-și despre uă cestiune ce are însemnătate și care se debate adese, în convorbiri particulare, de către deputați și de candidați la deputați.

Independența, este una din cele mai mari calități ale omului; ea este uă virtute. Acelu-a care nu are un caracter independent, scade în demnitatea sa, șastu-fel perde totu ce are omul mai mare, mai sacru. Vedem, cu fericire, cu mândria că de vre două ani simțimentul independenței, alu demnității, cumă dicem noi, se manifestă și se desvoltă neconținut, și titlul acelu-a ce a provocat ore cari critice și chiar glume, de „fracțiune liberă și independentă” este una din cele mai bune dovești a desvoltării ce ie la noi această virtute. Cu câtu însă un simțiment este mai frumos, mai nobile și mai mare, cu atât, mai cu semă cându începe a se desvolta, pînă se pôte se-și găsească adevăratul echilibru, împinge pe omu la escesu. Acestu esces este cu atât mai firescu la noi, cu câtu, trăim lungu timp supt regimul despotismului, ne ngrozim de totu ce ar părea c'ar atinge independența individului, șajungem une-ori chiar pînă ne sfi d'a susține principiile noastre îndată ce ele ar fi și principiile guvernului. Spre a aduce ore-care lumină asupra acestei însemnate cestiuni, traducem aci câte-va linii dintr'un articol alu domnului A. de Moray, scrisu la 24 Decembre 1847, și publicat în *Revue des Deux Mondes* Ianuaru 1848.

„Disciplina partitelor este uă trebuință neapărată, despre care cei cari nu sunt în Camere nu pôte se-și dă destulă semă. Uă Adunare se compune totu deuna de elemente forte diverse. Nu este nici uă cestiune care se nu provoče uă sută de păreri diferite, și cu tôte aceste nu sunt de câtu două feluri de bile: albe și negre. Este învederat însă că opiniunile nu sunt așa de otărte, și dac'ar fi admise și bilele cenușie, buna credință, precum și timiditatea ar împlea urna. Frica, în voturile politice este adesea mai estremă de câtu curajulu.

„Ori-ce nouă alesu sosese la Camera cu proiecte de independență, de nepărtinire, și peste câtu-va timp (șacelu timp se mesoră după drăpă judecată ce are, după curățenia caracterului se) recunosce că iluziunile lui sunt nepracticabile, și că mai înainte de tôte trebuie se fiă din partita sa.

„Acestu principiu este mai cu semă înțelesu întruă țera mai vechiă de câtu a noastră în luptele parlamentare.

„Un membru alu parlamentului englesu dicea suridându: — „Amă auditu adese discursuri cari mi-au schimbatu opiniunea; dar nu-mi a-ducu aminte se fi auditu unulu singuru măcaru care se-mi fi schimbatu votulu.”

„D. Casimir Pèrier, răspundendu întruă d' unu deputat care, într'uă ocaziune însemnată se refusa d'a vota în favore-l, dicendu-i că n'aprobă mesura propusă, îi dise: — „E! frumosu merit, domnule, d'a vota pentru mine cându m'a-probi! Inimicii mei încetază ore d'a mă combate cându am dreptate!”

ADUNAREA ELECTIVĂ.

Astu-și, dupe o interpelațiune anunțată de d. Hăjdeț, în privința calcărilor de lege ce dice că s'ar fi făcutu de ministerul Cultelor, în privința Teatrului Național, la care d. Ministru a spus că va răspunde dupe trei zile, conformu cu regulamentul, și dupe o alta anunțată de d. Suciu, înforin de cerer de lămurire, prin care voiesce se întrebe pe d. Ministru de lucrări Publice, ce ș'a făcutu cu șoseaua dintre Iași, podulu Ieloi și Tîrgulu-Frumos, Camera deputaților s'a retrasu spre a lucra în secțiuni.

JURIDIȚIUNEA CONSULARĂ.

ÎN

ROMANIA. 1)

Șapte deci de ani mai târziu, la anul 1460, Vladu alu V, Domn alu Țerei Românești, a creștut necesariu. În interesul națiunei se, a încheia unu nou tratat cu Mahometu alu II-a, care supuse Byzantiulu, și făcuse se se cutremure creștinismulu, pentru a precisa și mai bine îndatoririle reciproce ale ambelor părți.

Iată tratatulu:

Art. 1. Turcii nici de cum se se amestece în trebile țerei Românești, nici se stăpănescă, nici se via în țera, ci numai unu singuru trâmisiu Imperiale se vie, însă și acesta cu învoirea Domnescă. Trâmisiulu acesta, călătorind de la Dunăre pînă la Tîrguștești, se fiă însoțit de unu omu Domnescu și, primindu tributulu se se întorcă iarăși cu omeni domnesci pînă la Giurgiu, unde numerându-se din nou banii în sumă de 10,000 galbeni sultanini ai monetăriei noastre, se primescă adevărta de la dregătorulu acelu locu. De la Giurgiu, trecendu la Ruciuș se primescă și de acolo adevărta pentru ca Țera se remăie ne răspundătoare, dacă s'ar întâmpla ca banii se se părăg pe drumu.

Art. 2. Țera Românească se se guverne după legile ei, se aibă deplină putere de a face rebelu cu vecinii se ori și cându va voi și să încheie legături de amicie cu dînșii, și Domnulu se fiă stăpân pe viața și mărtea supușilor se.

Art. 3. Căți Crestini s'ar turci în Turcia, iar după aceia trecendu în Țera Românească ar lua iarăși legea creștinescă se fiă cu totulu nesuperați și nereclamați.

Art. 4. Căți Romani ar merge în Turcia pentru trebile lor, se nu fiă superați pentru haraci și pentru îmbrăcăminte lor.

Art. 5. Domni se se alegă de către Mitropolitulu, Episcopii și boierii.

Art. 6. Cându vre unu mohamețian ar avea vre unu procesu cu vre unu romanu, procesulu lui se se trateze în divanulu domnescu după obiceiulu țerii și sentința judecării se aibă putere.

Art. 7. Neguțătorii Turci, cari ar veni cu negoțu, se vie cu scirea Domnului și cu arătare din ce locu sunt și fără întârziere se vândă sau se cumpere cu ridicata marfa prin oraș și se iasă nemijlocit din țera, nefiindu-le ertat a o cutreera spre a cumpere și a vinde în deosebite locuri.

Art. 8. Acesti neguțetori Turci se nu aibă voe a lua cu sine servitori Romani, nici a avea locu deosebitu pentru rugăciune lor.

Art. 9. Pentru nici unu felu de reclamațiune se nu liberege firmanu asupra vre unu indigenu, nici se nu ridice pe cine-va din țera ca sălu ducă la Constantinopoli sau la altu tribunal din Turcia.

Dat în anul 872.

Două ani după încheierea acestui tratat, Mahometu II, orbit de succesul armatelor sale și de teroarea ce inspirase Europei întregi a voit a se amesteca în afacerile in-

1) A vedea No. de la 15 Februarie.

teriere alu țerei Românești, în contravențiunea art. 1, din d'isa Capitulațiune și a trâmisiu în țera ambasadori sacreți, pe Secretarul se, creștinu renegatu, numitu Catobolin și pe Chamus. unulu din cei mai mari omeni ai Porții pentru a încela pe Vladu cu cuvinte măgulitoare a se duce la Constantinopole unde lu ascepta spănzurătorea și a proclama în lipsa sa pe fratele se Draculu, favoritul lui Mahometu, de Domn alu României.

Vladu a înțelesu cursa ce ise pregăta și luându pe cei doi ambasadori le a tăiatu mâinile și picioarele și în urmă i a pus în țepă. Îndată după acesta, pentru a resbuna amesteculu Padisăhului în afacerile țerii, adună cu cea mai mare grabnicie armata ce avea, merse dreptu la Dunăre, trecu acestu fluviu, se arunță cu furie și impetuositate asupra provinciilor lui Mahometu. arse tôte orașele și casele și masacră totu ce găsi în drumu-i pînă la copilulu din lăganu și după acesta se întorse în țera.

Mahometu temându-se de uă nouă invasiune dede ordine a se aduna tôte puterile se și chiaru cavaleria, și în primă-vara viitoare trecu în țera Românească cu uă armată totu atălu de mare ca aceia care o avusese la luarea Constantinopolei cu deosebire că cea de acum era mai bine echipată 1).

Vlad, înștiințat de venirea lui Mahomet, se retrasu în munții din Prahova și acolo se angajă o luptă crâncenă. În faciă, însă, a avantajulu numericu ce avea inamiculu Vladu usă de pleitudinea drepturilor se de suveran alu unu Statu independent, drepturi recunoscutu prin art. 3 alu tratatulu ce avea cu Mahomet și trâmisiu unu Ambasadoru la Unguri pentru a le espune starea în care se aflau lucrurile și a le cere ajutoru.

Reproducem în extenso după Chalcondyle (tom. I. pag. 212) alocuțiunea ambasadorulu lui Vladu V care dovedese pînă la evidență absoluta independența de care se bucur România conformu tratatelor se și tema ce avea Suveranulu ei în anul 1462 de a nu o vedea supusă dominațiunei musulmane.

„Cunosceți forte bine, Seniori Panonieni, că țera noastră este alături cu a voastră și că unii și cei-l-alti locuim în lungulu „Dunării. Ați pututu asemenea afla dacă nu „mă încelu (că marele Imperator alu Musulmanilor cu uă putere neprețuită a nă- „vălitu asupra noastră. Decă daru va stri- „ca țera Românească și o va reduce la „supunerea sa, fiți siguri că nu se va „opri la acesta, căci afacerile se ar ajun- „ge la unu punctu, înaltu de mărire și pros- „peritate umană și atunci negreșit ve va „ataca asemenea și veți îndura desoluțiunea „și furia armatelor sale, neamice numelui „creștinu, din care cauză nu mă îndouiescu, „multe primejdii vi se pregătescu.

„De aceia ocaziunea de faciă ve conjură „a ne da ajutoru, pentru ca împreună să „ne silim (și câtu mai curându) a respinge „pe acestu adversariu comunu afară din ho- „tarele și limitele noastre. Nu trebuie se as- „ceptăm cu se ne cotropescă și se pue țera „noastră întruă servitudine miserabilă avendu „cu sine pe junele frate alu Domnitorulu „nostru pe care vrea se ni lu dea de Principe. „Se ne pune daru în pozițiune de alu „impedica, lucrându astu-fel în câtu lucr- „rile se nu se facă după dorința și inten- „țiunea sa.”

Imunițiile și privilegiile României de peste Milcovu (Moldova) sunt garantate și recunoscute într'unu modu mai tare prin Capitulațiuni posterioare încheiate în secolulu alu XVI și prin care Moldova și a asiguratu și rezervatu nationalitatea, autonomia, precum și independența completă.

1) Chalcondyle tom. I. pag. 210.

La anul 1497 Sultanulu Bajazit II-a a cerut ajutorulu domnului Bogdan alu Moldovei întruă expedițiune făcută contra Poloniei. Bogdan a primitu propunerea și a încheiatu cu Bajazit II unu tratat de reciprocitate despre care mai multu autori vorbesc 1) daru testulu nu este reproducu nici. După succesulu armatelor Otomane în alianța armatelor române, Bajazit voindu a recompensa pe Bogdan de serviciurile aduse în d'isa expedițiune, i-a trâmisiu mai multe daruri de valoare 2).

Îndată după detronarea lui Bajazit, de către fiulu se Selim, cea d'antelu grijă a acestui din urmă a fostu, în presiunea nuncioșilor vrăjmași ce avea între cari se prenumărau chiaru frații se, a conserva amicie lui Bogdan și astu-fel, la anul 1513, renouă cu domnulu Moldovei vechiulu tratat și încheia următorea capitulațiune de reciprocitate:

Art. 1. Porta recunosce pe Moldova de pământu liberu și nesupus.

Art. 2. Legea creștinescă, care se ține în Moldova, nu va fi nici uă dată calcată sau turburată, ci încă poporul va avea libere bisericile se ca și înainte.

Art. 3. Porta se îndatorește a apăra pe Moldova de tôte cei ce ar putea se ocalce păgându în starea în care a fostu mai înainte, fără a i se face vre uă nelegiuire, se se suferă ca se i se facă vre uă dată cea mai mică desbinare sau despărțire.

Art. 4. Moldova va fi stăpinită și cărmuită dupe legile și aședămintele se, fără se se amestice Porta câtu de pucinu.

Art. 5. Domni voru fi aleși de poporu și întăriți de Porta.

Art. 6. Domni voru fi cărmuitori ai tôte pământulu Moldovei și voru putea avea în stăpînirea lor tôte ce plata de la sine pământeni și omeni străini.

Art. 7. Moldovenii voru putea cumpere și ține uă casă la Constantinopole pentru șe d'era solilor lor (Ambasadorilor,) unde voru putea face și uă biserică.

Art. 8. Turcii nu voru putea cumpere nici stăpini pământuri în Moldova, nici a se aședa în țera, nici a avea se uă face geamii nici într'unu chipu.

Art. 9. Domnulu împreună cu poporul va îngriji a se trâmisi, pe totu anul, la Porta, 4000 galbeni turcesci, 40 șoimi și 40 epe fătore. Aceste tôte cu nume de peșcheș, adică daru.

Art. 10. În vreme de ostire, Domnulu Moldovei va da ajutoru Porții cu ostirile se.

În anul 1529, pe timpul campaniei contra Vienei, Soliman II a încheiatu în tabăra sa de sub zidurile orașulu Buda (Ofen) unu altu tratat cu Petru Rareș, Domn alu Moldovei prin mijlocirea logofetulu Tău, ambasadorulu lui Rareș. 3)

Acestu din urmă tratat nu este de câtu uă desvotare a angajamentelor de mai înainte și uă nouă consacrare a drepturilor Moldovei cu uă singură modificare la art. 9 alu tratatulu lui Bogdan prin care peșcheșulu sa urcatu la suma de 10,000 galbeni.

Prin reproducerea în extenso a acestor trei tratate și prin mica digresiune în domeniulu istoriei, am voit a demonstra că privilegiile și imunițiile României, nu emană din concesii voluntari ale Turciei, stăpînă (voimă a voru de Statu quo ante bellum Crimeei) a le mănține și a le reserva. Aceste privilegii și imuniții au fostu și suntu patrimoniulu legitimu și inviolabilu alu națiunei române.

Prin tratatele se capitulațiunile mai susu reproducu, România și-a conservatu facultă-

1) Hamer. tom. 4. pag. 145.

2) Mouradja d'Ohson VIII. 445.

3) În privința datei și Suveranilor cari au încheiatu acestu tratat este divergență de opiniune între istoricii romani, Urechia, Cantemir și Nicolae Costin și autorii străini cari au scrisu istoria Turciei, Muradjea d'Ohson, Hamer, Chalcondyle. Dacă menționăm data și Suveranulu după autorii străini, cauza este că Congresulu de la Paris a făcutu totu astu-fel.

de a face resbelă și pace cu celelalte țări, aceea de a regula relațiile sale cu Puterile străine și în fine dreptul de a fi represințat oficial, ceea ce constituie elementul esențial și caracteristic al independenței și suveranității unui Stat.

Aceste drepturi și imunități le au exercitat țara Românească și Moldova; ceea ce se constată prin tratatele următoare ce ele au încheiat cu alte Puteri în urma capitulațiilor lor cu înalta Pörtă.

Tratatul lui Mircea cu Sigismund al Ungariei din 1396.

Tratatul de alianță al lui Dan IV. cu Corvin din 1448.

Tratatul de alianță al lui Dan cu Polonia, Ungaria și Moldova din 1498.

Tratatul lui Ștefan Suveranul Moldovei, cu Polonia la 1518.

Tratatul lui Petru Rareșul cu Sigismund, din 1527.

Un Stat dar, care are dreptul de a regula relațiile sale cu Puterile străine și se guvernă singur prin propria sa autoritate și prin legile sale este un Stat suveran, Drepturile sale sunt aceleși ca ale oricărui alt Stat.

Cestiunea tributului nu poate ridica României suveranitatea sa. Usulul de a plăti tributul nu găsim în vechime mai la toate popoarele.

„Când un Stat slab reclamă și obține protecțiunea unui alt Stat mai tare, mijlocul plăta unui tribut, dar rezervându-și dreptul de a se guvernă dupe voia sa, este un simplu tratat de protecțiune care nu vatămă nici cum suveranitatea și care nu diferă de tratatele ordinare.”

Alianța poate fi neegală, cu toate acestea Mircea I-ii și cei alți domni, rezervându-și țării Românești și Moldovei suveranitatea sa, ea trebuie a fi considerată ca un Stat independent care negociază cu celelalte Puteri sub autoritatea dreptului gintelor.

În privința acestor alianțe neegale, Aristotele a zis: „se dă celui mai puternic mai multă onoare și celui slab mai puțină ajutor.”

(Va urma).

M. M.

LA CESTIUNEA

NAȚIONALITĂȚILOR ÎN UNGARIA.

(Unu cuvânt sincer al unui Sărbu din Ungaria către concetățenii săi maghiari, de Paul Zivkovic.)

Foederis aequas
Dicamus leges.

Virg. Aeneid. lib. XI. v. 32.

Suptu acestu titlu citim în „Zkf.” unu ciclu de articli interesanți, cari atingându cestiunea cea mai importantă pentru noi, îi împărtășim și noi în următorul estras:

„Dualismul a pus pe conducătorii ungarilor la guvernul Statului Ungariei și nu preste multă va se sune ora în care ei vor frânge seii în voru frânge toiagul asupra vetei politice și naționale a altor semine din Ungaria. Cestiunea naționalităților în Ungaria este împreună cu greutăți foarte multe și nodorose. În ora deciderii unei astufel de cestiuni nu va fi de prisos a asculta și atari voci, cari n'au fost chiamate a vorbi despre acesta de pe tribuna parlamentului din Pesta. Mai multă cauză al Ungurii de cătu celelalte semine ale Ungariei, se dorască, ca cestiunea naționalităților se o deslege în interesul bine înțeles al țerei, și chiaru pentru acea-a mă adresez cătră ei cu cuvintele, cari voru urma în decursul acestui tratat. Ținându-mă de seminația Sărbilor, mi voi începe împărtășirile cu compunerea cestiunii naționalităților din punctu de vedere sărbu, și voi propune lucrul ce represintă, sine ira et studio, însă franc și sincer, imi voi basa propunerea pe fapte arătate în deplinul lor adevăr, de ore-ce chiaru fiindu că cestiunea de care va fi aci vorba este împreună cu multe greutăți, uă înțelegere de ambe părțile este uă necesitate imperativă. Fără francheție însă și cu cugete ascunse se turbură sinceritatea și conșlegerea se îngreunează. Așa daru la lucru!

1). Wattel. Droit des gens.

După fînitul tragicu al luptei de la Mohăci, Ungaria învinșă de armele turcești devine pradă crucimilor învingătorului, inimicului celui mai neîmpăcatu al creștinismului, supțu a cărui domnire fanatismul osmanilor a comis cele mai mari crucimi contra vetei și averii creștinilor Ungariei și au stricat toate instituțiile acestui Stat. Mai mult de unu seclu a suferit Ungaria această apăsare.

Iconele despre vandalismul comis în Ungaria în atăta timp, despre miseria în care devenise țera și poporu, imaginile tuturor acestor atrocități, ce nă-a păstrat istoria, revoltă anima omenescă, implându-o de spaimă și fiori. Ungaria se legăna atunci între vieț și mörte și era apröpe de mörmentu. Puterea turcescă era atunci gigantică și temută de toți pentru expedițiile ei ce nu crușiau nimicu. Ungurii încă din origine și pe timpul colonizării lor în Panonia de atunci (Ungaria de acum) erau unu popor fără ceva însemnătate mare etnografică, și în decursul timpului se mănăra unii pe alții în resbelele civile ce erumpeau adese la alegerea regilor seii la suirea acestora pe tron;— în fine supțu domnirea Sultanilor turcești, decimați de sabia osmanilor și adencu scăpetai în puterea lor etnografică, Ungurii lăsați de sine, isolați, erau prea slabi a se măsura cu colosul turcescu și a frânge cantele Ungariei aservite.

Fară ore-care amic în periclu, eliberarea seii mântuirea Ungariei nu se putea cugeta, era cu neputință.

Aci se înșiră că cu ajutorul armelor austriace etc. sa eliberat Ungaria, se amințesc meritele Sărbilor la regenerarea Ungariei și apoi se continuă:

„Cu introducerea limbei ungueresci în toate afacerile publice sa pus elementul unguerescu la guvernul Statului Ungariei și a eschis de acolo pre seminațide alte limbe. Din timpul acestu-a se începe morbul Ungariei și pe totă ția, pe totu anul se dimensiuni mai mari și mai considerabili. Esperințele din acestu timp voru fi convinsu despre acesta și pe compatrioții mei, cărora le scriu aceste șiruri. Dacă în interesul bine înțeles al elementului magiar și al seii-cărei semine din Ungaria, ca cestiunea de limbă se se deslege și se se reguleze prin uă lege, care se corespondă pretensiunilor naționalităților respective, și se pună capetu nemulțămilor în acestu privință. Compatrioții mei Unguri, care cari vorbesc, sunt dedați a promite naționalităților, în presa de zi, în parlament și mai în toate cuvântările ocașionale, timpuri de aur, și laudă neocstatu liberalitatea Constituției din 1848. Oare sentimentul frășesc, cu care ni se întinde mâna stringându-ne la părere la inimă, nu este cumu-va uă tendință nevegută de a ne sugruma? Ore promisiunile timpurilor de aur și liberalitatea Constituției de la 1848 voru se devină adevăr și nu sunt numai înșelăciune? Atunci nu se faci legi de nobis sine nobis, nu se decid asupra vetei noastre naționale și politice fără consulta voia întregii nostre semine din Ungaria.

Facă cu situațiunea în care se mîscă presintete vetei politice a elementului unguerescu, venitorul Ungurilor stă în cea mai strînsă legătură cu venitorul Ungariei. Deciderea cestiunii naționalităților stă în mâinile lor și numai de la ei va aterna a asigura venitorul. Dacă deslegarea cestiunii, de care ne întreținem, va îndestula naționalitățile neunguresci, cerul venitorului Ungariei și al Ungurilor va remăne senin și soroie va lumina bine-cuvântându Ungaria. Dacă însă din contra legea asupra naționalităților va ascunde cumu-va tendințe de a ungarisa pre celelalte naționalități, prin acesta se voru provoca nemulțămiri și reacțiuni, cari voru întuneca cu nori plini de furtune orisonul politic al venitorului Ungariei și al Ungurilor. Sub ceru înorat nu prosperază plantele.

Înainte de inaugurarea dualismului deslegarea cestiunii naționalităților era împreună cu multe greutăți. Dualismul cu ege-monia Ungurilor au așiatu pe celelalte naționalități, au provocat nemulțămiri și reacțiuni, ori au îngreunat deslegarea cestiunii naționalităților mai mult de cătu ori cându. *Exempla sunt odiosa*. Nu voi în-

șira reacțiunile din Croația în progresiunile în care se desvolta înaintea ochilor nostri, m'rețin de la acesta și în privința reacțiunii slavilor din Ungaria de sună *Românilor din Transilvania* și Sărbilor din Ungaria de amedia-di, cari strigă în foiele lor publice, și asemenea deflinilor marel făcu adese atenți pe căpitanii năiei statului la uă furtună înfricoșată.

(Va urma).

STAREA INTERESELORU NOSTRE

Maniera noastră nu este d'a trage clopotul întrua dungă, ori care ar fi nenorocirea ce ni sar întâmpla, căci cunoscem pe vecinii nostri și scim din esperință de secle că trasul clopotului ar fi în darnu, nici unul n'ar veni în apărarea noastră cându ar vedea că ne arde edificiul naționalității seii acela alu credinței nostre. Din contra, istoria posedă mulțime de casuri, în cari dinși tocmai au cercat înadinsu se ni le derăme aceste edificii, și de multe ori înș-ne noi i-am prinsu în flagranți.

Dar nu voim se rechiămăm acum în memoria acele fapte triste ale trecutului, prelungite în altă formă pînă în prezentu, ci vom constata numai că dacă trecem în revistă interesele nostre naționale unul după altul, apoi acesta n'o facem că se cauzăm imputări fraților Magiari (precum sa îndatinat a splica diaristica lor) ci o facem numai pentru orientarea noastră proprie, sciindu bine că numai de la noi aterna delaturarea pericului, stingerea focului. Cu frații magiari n'avem nimica astă dată; faptele lor de sunt nedrepte și voru resbuna ele de sine.

Se începem cu interesele nostre, e bine se le avem purerea în vedere, se le studiam și restudiam. Între acestea punem la loculu anteu: *limba*.

Limba noastră Românească e gonită de la tribunale și din totă viața publică. Numai în Transilvania avea uă biată de lege în favorea sa, daru acum nu există nici acolo. Astu-felu suntem priviți și tratați de străini în locuințele nostre străvechi. În nici unu ramu alu vetei publice Romanul n'are mângăierea d'a se pute convinge că și dinu este acasă în patria sa cea apărată de elu cu atăta sacrificie în decursul seclor. Dieta unguerescă — care ar trebui se înunțore și umbra unei politice de resbunare — a creșut că astu-felu trebuie se procedă cu pregătirile pentru deslegarea cestiunii naționalităților.

Bisericele românești zac sub apăsările unui absolutism nesuportabile, la care sunt de vină în parte unii episcopi denumiți de guvern, în parte, era ministerul unguerescu de culte, care nu otărăse nici acum despre memorandumul episcopilor români, și așia se împedica ținerea sinodelor, cari sunt unicul mijloc d'a ne organisa afacerile nostre bisericesci și scolare. Pe cându astu-felu se amăna sinodele, preoții nostri, apeșai de contribuțiuni grele, sunt siliți a face însăși lucrări publice, sunt siliți — precum sa mai spus în acestu fôlă — a merge noștea în patula comunală.

Tote poporele lumii, culte și barbare, tote înaintăz întru instrucțiune, pentru că sunt convins cumcă numai științele potu asigura venitorul națunilor. Numai noi români suntem singuri cari nu putem înainta precum se recere, cauza e că ministerul unguer n'a răspuns încă încuviințându sinodele în cari vrem se ne stabilim direcțiunea învețămintului. Învețătorii vegetază, învețămintul e de perit.

Se vorbim pe scurt: Caracteristica situațiunii nostre e de uă parte nedreptățire, de cea-l-altă plâns și tânguire.

(Albina).

METODA MNEUMONICA POLONA

a d-lui Zaba.

Avem supțu ochi uă circulară care anunță publiculu capitalei că d. Zaba, reavându a șede mai mult de două lune în capitale, oferă lețiunile seie celoru cari voru se profite de avantajele ce oferă metoda sea. Memoria nu este piedeca cea mai mică ce opresce cursul răpe-

de alu studiilor, mai cu semă cându genul studiilor cere mai multă memoria de cătu inteligență, cumu este istoria, Statistica și altele. Metoda d-lui Zaba, nu numai că presintă avantajul d'a fi lesne înțeles și aplicat, daru poate face chiaru memoria cea mai îngrată totu atătu de ageră ca și cea mai vastă, presintându imaginațiunei unu tablou ore cumu viu în care vede ordinea și locul ce anume ocupă fiă care faptu istoricu, spre esemplu. Acestă metodă mai oferă încă avantajul a da obiceiul coordonării și clasificării atătu de necesarie în oric ce ramu alu studiilor.

Cu toate că șederea d-lui Zaba în capitale nu se va prelungi mai mult de două lune, totuș acestu timp este suficiinte celoru ce voru voi a profita d'ua ocașune atătu de frumôsă, optu leșuni ajungându pentru a înveța metoda.

D. Zaba propune a se forma cercuri de dōmne și domni unde va preda lecțiunile seie. Acea-ăși propunere o face școlor și pensionatoror de domnișore.

Cererile se voru adresa d-lui Zaba *Hotelu Otetelișianu* No. 17.

IN BENEFICIULU

Societăților de învețatură.

Se va da uă splendidă serată în sala Ateneului. Duminecă 18 Fevruariu; frumuseția ei nă-o garanteză numele domnilor Millo, Pascaly, Ștefan Velescu, d-rei Ninizza V. Alexandrescu, d-na Matilda Pascaly ce figureză pe așu; e demnă de totă laudă pentru scopul ei înalt: *ajutarea la învețatură*. Suntem convinși că acestă din urma considerațiune ar fi de ajunsu pentru ca unu publicu numeros se via a contribui cu dinariul seii, minimu pentru celu care lu dă, fară precu pentru scopul cu care lu dă. Daru de se va gândi că va așu încă una din acele convorbiri literare, prin care d. V. A. Vrechiă răpi unu auditoru lacom d'alu augi, de câte ori vocea sea se redică de la catedra Ateneului; de se va gândi că d. Millo în *Barbu lăutaru*, drăte ori augit și totu deuna cuă plăcere crescendă, va face eru se saugă ca unu resuneț ce se perde în depărtare, vocea be-trănelui și galnicu lăutaru, ce plânge d'lele gloriei lui; cându va sci că are a augi pe d-ra Ninizza Alexandrescu, cea artistă română care debutându pe teatrele cele mai însemnate din Italia, își sciu atrage aprobarea și aplausele poporului artistu; cându va sci că d. Roseberg, care totu deuna culese aplausele auditorului seii, va cânta erași uă ariă strălucită; cându va sci, că are a vedea uă comedie încântătoare, *Noștea unei stele*, jucată de artistu ca d-nii Pascaly și St. Velescu, drău artistă ca d-na Pascaly; cându va sci, în fine, că este încă și farmecul necunoscutului, uă speranță, numele d-nei Luisa Urechii ce figureză pe așu, O! atunci, nu nendouim că acestu publicu, admirator alu frumosului, susșitor alu simșimintelor alese, va veni, va veni în mulțime.

Programa acestei serate, acestui buchetu de flori alese, îl publicăm mai la vale.

Ni se trimite spre publicare adresa de mai la vale. Mulțămim cererea, pentru că este a unu mare număr de cunoscinți și onorabili cetățeni, cari au dreptul cu d-lor daru totu-și nu ne putem ofri a exprime părerea noastră de reu pentru spresionile mai mult de cătu violinți ce n'trebuințază și cari mărturisim că scad din gravitatea desmințirei.

Berlad, 1868 Fevruariu 7.

D-lui Redactore alu *ziarului* ROMANULU.

Prin unu articlu publicat în fruntea *ziarului Ecoulu Danubian* No. 84, anul curente, vedendu uă apreiare cu totul neadeverată și injurioasă pentru autoritățile din

această urbe, pentru substitutul Procurorului Tribunalului Polițaii, Profesorii și pentru totu poporul în genere, relativ la incidentele din 25. Decembre, anul trecut 1867, venim a ve ruga se bine-voii a publica în interesul adevărului, următorul răspuns la adresa Redactorului acelu *ziaru*.

Primiți, d-le Redactore, asigurarea destinssei nostre considerațiuni.

D-le Redactore alu *ziarului* ECOULU DANUBIAN!

Cu toate că este uă degradare, nu pentru atăta cetățeni, daru chiaru pentru unu singur cetățian român onest a se pegeri în arenă cu unu veneticu desbrăcatu de ori-ce simșimente, trădător alu legilor ospitalității, cu unu minciunos publicu, voindu a desminți nerușinarile publicate în fruntea citatului număr alu *ziarului* d-sele, relativ la incidentele de la Berladu din 25 Decembre 1867, și cu toate că pentru asemenea temeritate, cel mai nemerit răspuns ar fi fostu disprețuirea tăcere, totu-și, putându-se ca atari calomnie, demne numai de autoriul lor. abuzându atătu de miserabile și contra libertății Presei, se pună cătu-și de pușin la îndouală pe nescari omeni onesci și mai alesu presa străină despre legalitatea și onorea autorităților și inteligenții de aici și ore-cum claru din totă țera, după acuzările cele grave ce li se face, precum și despre senșimentele de unanimitate și toleranță, probate de Romani totu drauna mai mult decătu de ori ce altu popor. Ne vedem siliți a raspunde la asemenea provocări, și a declara *de minciuni și infame calomnie de la unu capetă pînă la altul* toate cele coprinse în articlu din fruntea *ziarului* d-sele No. 84: Nici autoritățile locale, nici aginți administrativi, sub-stitutele de procurore, d. T. Fulgeru, Polițaiul T. Pascu, nici inteligența acestui orașu, profesorii n'au fostu comandanți, stegarii, instigatorii condamnăbile incidentele de la 25 Decembre 1867; din contra, acestia sunt acei-a cari prin concursul lor, au grăbitu potolirea lui, fară a fi apucat se facă nescari stricăciuni considerabili: nici poporul n'a venit cu topore și ciomagre spre a plânge mörtea pîrintelui Vărnăv. Declaram asemenea de minciună și căre ca interrogai ar fi răspuns d-lui procurore generalu că Polițaiul lă-ar fi poruncit se se de la escese, etc.

Trei sute și mai bine de cetățeni Berladiani, au aret acelu incident în adevărata sea lumină prin declararea publicată prin *Monitorul Oficialu* No. 1, anul curentu, *Românul* din . . . Ianuariu și altu *ziaru*. Capulu serviciului telegraficu încă și au făcutu datoru cu demnitate în cea-a celu privia. Reportul d-lui procurore generalu ce credem că se va publica curându, încă te va desminți ca autoritate legale, pînă cându justiția va înflge pedepă infamului calomniatorului.

Cetățenii urbei Berladului:

A. Hăncu institutore, Popescu profesor, Adamescu, Iacob Fetu, L. Hergescu, Montany, S. Neagoe, Gr. Ionescu, V. Gervescu, Cămpianu, G. Albu, D. Gavrilu, Teodorin, Georgiu Tataru, Constantin Niculau, I. D. Branză, T. Petrini, A. Clobanu, G. Petre, G. Mirgoclu, Ion Boriu, P. Zontre, Basiliu, G. Ionescu, I. Codrănu, G. Albu, T. Tătaru, C. Panaitu, I. Panu, S. Savinu, Alexandru Toma, Ion I. Branză, D. Clodiu, N. Matheiu, I. Chiranuşu, M. Gheorghiu, Milea Brăncuş, I. Vasiliu, Moşcu, G. Cibuchi, I. Constantin, I. P. Petrovici.

Mai urmăz a 92 iscălituri nedescifrabile.

PARTEA COMUNALE.

CONSILIULU MUNICIPALU DIN BUCUREȘTI.

Ședința IV. Mercuru 21 Ian. 1868.

Prezenți:

D. Const. Panaiot, primarul,
— C. Lapati, consiliaru ajutoru,
— Gr. Serrurie, idem,
— P. Buescu, idem,
— V. Hernia, idem,
— N. Manolescu, idem,
— Ant. Stoianovici, consiliaru,
— Dum. Culoğlu, idem,
— B. Protopopescu, idem;

Absenți:

D. G. Petrescu, consiliar ajutor,
— Gr. Lahovary, consiliar,
— T. Mehedințianu, idem,
— Dr. Iatropolu, idem,
— Eug. Carada, idem,
— N. Pancu, idem,
— I. Martinovici, idem, motivat.
Ședința se deschide la 11 ore de dimineață.

Se pune în vederea consiliului reclamațiunea d-lui Nicolae Froniu, prin care cere a fi înscris între alegătorii din colegiul III-le fiindcă plătesc Statului contribuțiune care trece peste lei 80 pe an.

Consiliul, considerând că d-nu Froniu are censul cerut de lege spre a face parte din colegiul al III-le electorale, înscrie pe numitul în disul colegiului în sub. Silivestru, și chipzuesce ca — dacă d-sa va fi trecut în colegiul IV-le — se se scotă din lista acestui colegiu.

Se supune consiliului reclamațiunea d-lui I. D. Constantinocu prin care arătând că este cetățian și proprietar pe strada Dece-Mese No. 13 cere a fi înscris în listele electorale în colegiul unde se cuvine, căci acum nu se vede trecutul în aceste liste.

Consiliul chipzuesce a se cere reclamantului se aducă acte probatoare dreptului ce preface spre a se putea decide asupra reclamației sale.

Se supune consiliului reclamațiunea d-lui Nicolae Nițulescu din strada Leon-Vodă No. 20, prin care, arătând că posedă titlul de doctor și este profesoare de cursul superior în Seminarul Centrale, cere a fi înscris în lista electorale.

Consiliul, considerând că reclamantul a probat că posedă titlul de doctor în filosofie, îl înscrie în colegiul III-le, unde are dreptul a fi trecut după lege.

Se supune consiliului reclamațiunea d-lui Barbu Constantinescu din strada Lucaei No. 12, prin care face aceiași cerere ce a făcut d. Nițulescu având aceleași titluri cași numitul.

Consiliul, considerând că d-nu Barbu Constantinescu a probat că posedă titlul de doctor în filosofie, îl înscrie în colegiul III-le în a cărui listă are dreptul a figura după lege.

Se supune consiliului reclamațiunea d-lui colonel D. Costa-Foru, cerând a fi înscris între alegătorii ca pensionar și ca cetățian cu venit de 800 galbeni pe an.

Consiliul, considerând că reclamantul are censul cerut spre a face parte în colegiul I pentru Adunare și II-lea pentru Senat, îl înscrie în listele acestor colegii. Eră dacă d. Costa-Foru voiesce a fi înscris și între eligibili la Senat cu venitul de 800 galbeni, rămâne a proba acest venit conform legii, și apoi i se va satisface cererea.

Se supune Consiliului adresa d-lui institutor al școlii sucursale No. 2 de băieți din culorea albastră prin care arată că localul celei școli nu se compune decât dintr-ună singură încăpere, care și ea este în condițiunile cele mai rele și vătămătoare sănătății, și cere ca de la 23 Aprilie viitor se se ia cu chirie uă casă cum trebuie pentru acea școală.

Consiliul, atât pentru motivele arătate de d. institutor cât și pentru că sucursalele nu trebuiesc a fi în același loc cu școala principală, ci aiurea spre a fi mai cu apropiere copiilor ce frecuentă școala, decide ca se se iă de acum dispozițiune spre a se închiria uă casă în condițiunile cerute în care se se mute școala sucursale de la 23 Aprilie viitor. Până atunci, se au-

torisă d. primar a pune se sa facă localul actual uă reparatiune și sără ca se nu suferă elevii nici institutorii de defectele acestui local.

Se pune în vederea Consiliului 1-ii cerera d-nei A. Nițescu, directoră școlii de fete No. 7, de a i se mai trimită trei stâjnini de lemne trebuincioase pentru încălzirea școlii acelei școlii până la finele iernei; 2-le, adresa d-lui institutor al școlii sucursale a 2-a de băieți din culorea galbenă, prin care mai cere încă un stâjnin lemne; 3-a adresa d-lui institutor superior al școlii primare de băieți din aceeași culore, cerând încă patru stâjnini lemne de încălzit spre a putea eși din ărnă.

D. Manolescu este de părere a nu se mai da nici un lemn la școlă, căci cantitatea ce li s'a dată a fost de ajuns pentru tot timpul friguros.

D. Protopopescu este de opiniune a se mai da celbră ce au cerut încă câte un stâjnin până la finele iernei.

Consiliul adoptă opiniunea d-lui Protopopescu.

Se supune aprobării Consiliului bugetul bisericii Popa-Rusu pe anul corent 1868.

Consiliul aprobă acest buget în cifra de 5,813 lei vechi și lei noi 2152 bani 96 atât la venit cât și la spese cu observațiunea făcută de primăria ca la venit se se adauge și chiria unei case ce se dice că a ramas neînchiriată din ziua când această casă se va reînchiria până la 26 Oct. 1868.

Se pune în vederea Consiliului referatul d-lui Gr. Serrurie, consiliar-ajutor, prin care arată că, conform votului Consiliului din ședința de la 2 Ianuarie curent, cerând computurile bisericii Bradului din suburbia Boteanu pe timpul de la 23 Aprilie 1865 până la 15 Iunie 1867, cât interesele acestei biserice au fost administrate de dd. Costache Butculescu și Ion Culoglu, nu numai le-a găsit în totă regula, dar multe alocațiuni de la venituri a vedut că sunt sume de bani oferite de unul din curatori d. C. Butculescu.

Consiliul, în baza încredințării dată de d. Serrurie, aprobă dișele computuri, și fiind că pentru timpul pentru care sunt date aceste computuri biserica din împrejurări n'a avut bugete aprobate în regulă, Consiliul decide a se trimită domnului ministru de Interne dișele computuri ca se le încuviințeze și d-sea spre a se împlini astăfel cea ce legea prescrie pentru bugetele bisericilor comunei.

Se supune consiliului petițiunea d-lui Ioan Sperl arhitectul de a i se da un certificat care se serve întru obținerea naturalizațiunii ce are a solicita de la corpurile legiuitoare.

Consiliul decide ca Primăria se de d-lui Sperl cerutul certificat.

Se pune în vederea consiliului reclamațiunea mai multor cetățeni din suburbia Icoanei prin care cer, în interesul igieniei publice, a se opri înormântările și de la biserica din acea suburbie, precum și a se stărpi lacul d'acolo.

Consiliul decide ca de la 1 Iunie viitor 1868, se fiă oprite înormântările la biserica Icoanei.

Cât pentru stărpirea lacului și însănătoșirea terămului pe care este format acest lac, Consiliul numesce uă comisiune compusă de dd. N. Rotta, N. Maxențian și C. Toncoviceanu, ingineri din serviciul Comunei, cari se studieze cestiunea, se delibereze asupra și se supuiă consiliului un proiect și un devis.

Se pune în vederea consiliului la priă în arăt și la 12 ore spre raportul d-lor curatori ai bisericei Albe de pe calea Mogoșoiei prin care propun a se vinde locul liber al acestei biserice situat pe dișă cale lângă casele ce au fost proprietate a repositului Anghelache Samurcaș, și care are uă largime de 4 jum. stâjnini la fațadă, și ca din bun ce se va prinde pe dînsul, se se facă atât bisericei cât și clădirilor ei reparațiunile de cari au necesitate, și cari nu s'ar pute face altăfel, biserica neavând fonduri disponibile.

Se pune în vederea consiliului și planul dișului loc precum și actul de prețuire făcut prin expert în fața locului în prezența domnului Hernia, consiliar-ajutor, a comisariului municipal și a d-lui conductor de arhitectură Ioan Sperl din serviciul comunei, act prin care se arată că locul în cestiune prețuesce 85 galbeni un stâjnin de fațadă.

Consiliul, considerând motivele pentru cari se cere vânderea acestui loc; considerând că acest loc nu produce nici un venit bisericei; considerând că de nu s'ar vinde locul, s'ar putea compromite atât edificiul bisericei cât și celelalte construcțiuni dependente de dișă cari au nevoie de reparațiune și cari nu se pot îmbunătăți din lipsă de bani;

Consiliul încuviințază propunerea de a se vinde locul prin licitațiune ținută la Primăria, după ce însă se va aproba această chipzuire și de către d. ministru de Interne, conform legii.

Se supune aprobării consiliului proiectul de condițiuni pentru închirierea prăvăliei cu uă cameră a ei din fața căii Șerban-Vodă a bisericei Sf. Ioan-nou, pentru trei ani începând de la 23 Aprilie 1868.

Consiliul aprobă acest proiect. Se supune aprobării consiliului proiectul de condițiuni pentru reînchirierea a două prăvăli ale bisericei Bradului din suburbia Boteanu pe termen de trei ani de la 23 Aprilie 1868.

Consiliul aprobă aceste condițiuni. D. Primar, conform votului din ședința de la 15 Septembrie trecut pune în vederea consiliului lista de coșarii ce se află acum în oraș, exercitând meseria de curățitor de coșuri de pe case, și intrăbă dacă consiliul voiesce a se chiama acest coșari la Primărie spre a se înscrie într-un registru după cum se propusese în menționata ședință.

D. Manolescu dice că această meserie fiind liberă ca toate celelalte nu vede trebuința de a se chiama la Primărie coșarii spre a fi înscrisi în registru; e destul, după d-sea, a se publica lista de numele și locuința lor ca se pot orășani afla cu înlesnire.

Consiliul adoptă opiniunea d-lui Manolescu.

Ședința se ardică la 1 1/2 oră.

PRIMARULU

COMUNEI BUCURESCI.

Pentru închirierea ecareturilor mai însemnate proprietăți ale bisericei Popa-Rusu cu începere de la St. George viitor pe termen de un an s'au tref s'a decis a se ține licitațiune în localul primăriei la 8 din viitoria lună Martie.

Se publică acesta spre știința tuturor ca doritorii ce vor voi a închiria dișul ecaretu se se prezinte

la priă în arăt și la 12 ore spre concurență.

P. Primar, Gr. P. Serrurie.
2 case cu încăperile după strada Arcului.
3 odăi în curtea bisericii.
N. 1253, Februarie 13.

Pentru reședința oficialilor de starea civile din circumscripțiunea 1, 2 și 4 situate în colorile: roșă, galbenă și albastră și pentru cancelariile legiunilor de Garda civică din aceste circumscripțiuni, Primăria are necesitate a închiria trei case, pe timp de un an s'au tref cu începutul de la 23 Aprilie viitor 1868 înainte.

Aceste case se cer a fi în centrul colorilor; roșă, galben și albastră, compusă fiă care casă de c te 5 camere între care la fiă-care câte un salon, câte uă cameră pentru servitor și toate situate pe strade pavate.

D-nii proprietari, cari au de închiriat asemenea case pentru numitele localuri, sunt rugați a face cunoscut Primării înscris, arătând și prețului kiriei anuale cel mult până în ziua de 15 Martie viitor, spre a se lua în ură convenitele măsurii pentru închiiaarea contractului.
p. Primar, Petrescu.
No. 1069, 1868 Februarie 7.

Fiind că la 23 din viitoria lună Aprilie anul curent expiră termenul închirierii unora din locale școlilor primare din capitală adică

1. Pentru școala primară de băieți cu 4 clase în centrul colorii de Roșiu.
2. Idem de fete.
3. Idem doue în centrul colorii de Galben.
4. Idem sucursala IV de băieți cu o clasă în culorea Verde.
5. Idem de fete din Galben.
6. Idem numai pentru 2 clase ale școlii primare de băieți din culorea galbenă.

Și fiind că de la arătatul timp înainte trebuie a se închiria alte locale pentru dișele școle pe termen de un an s'au tref an; sub-scrisul publică acesta spre știința tuturor ca dd. Proprietarii, ce vor avea case de închiriat și cari vor crede că încăperile d-lor pot coreșpunde cu dișă trebuință, se se prezinte la Primărie cel mult până la 15 Martie viitor cu propunerii înscris de prețului chirii, numărul și mărimea încăperilor, strada și numărul casei.

p. Primar Gr. P. Serrurie
No. 551, 1868, Ianuarie 19.

UĂ NOUĂ FOIĂ POLITICĂ.

De la anul nou 1868 apare supt titlul *Der Osten* uă foia săptămănală politică, a cărei țintă este a se înțelege cu poporele Austriei și mai cu sēmă a se ocupa mult cu circumstanțele grave ale Orientului. Acesta e de ajuns pentru a caracteriza publicul care trebuie se se interesese de această foia. Foia *Der Osten* este uă precioasă completare a diaristisei vieneze și în realitate Vienna este între toate capitalele europene, mai potrivită spre a fi locul unde va apărea uă foia, care va da informări despre starea politică, economică și socială a reșăritului Europei.

Acesta foia este fundată de un Român și d'ace-a se și ocupă cu mult zel de cestiune ce atingă pe Român. Nu vom sci face uă mai bună recomandățiune Românilor și strănilor ce locuiesc în România, cari doresc a se abona la un diar german, bine redac-

tat și de cel mai mare interes, decât a da preferința diariului *Der Osten*.

Acest diar este și cel mai estin din toate diariile politice.

Pentru abonamente a se adresa: Leopoldstadt, obere Augartenstrasse, No. 54.

Pe un an cu portu cu tot 10 florini. Pe uă jumătate de an 5 florini. Pe 3 luni 2 florini și 50 creițari.

AVISU.

Comitetul provisoriu al SOCIETĂȚII ROMANE de Gimnastică, Scrimă și Tir, rōga pe toți membrii sei, se bine-voiesc a se intruni Duminică 18 curent, la amăgi în localul societății spre a procede la alegerea comitatului definitiv și votarea bugetului.

ATENEULU ROMANU

Duminică 18 Februarie 1868.

**SERATA
MUSICALA SI LITERARIA
in beneficiul societăților
DE INVETATURA**

Partea I.

1. INNULU ATENEULUI, cuvintele de d-nu V. A. U. Musica de d-nu Flehtenmaher.
2. Scurtă convorbire Literaria de domnu V. A. Urechia.

Partea II.

3. Romană nouă, cântată de d-na LUISA A. Urechia.
 4. BARBU LAUTARU, canțonetă de d-nu V. Alesandri, esecutată de d. M. MILLO.
 5. „Până când FRATE ARDELENE?“ Romană nouă, cuvintele de d-nu V. A. U. cântată de d-ra NINIZZA W. ALESANDRESCU.
 6. ROMEO ȘI JULIETA, arie cântată de d-nu Rosenberg.
 7. LUNA DE MIERE, Romană Franceză, cântată de d-na L. A. Urechia.
 8. „COPILA NOARTA“ musica de Donizetti, cântată de d-ra N. V. Alesandrescu.
- Piano va fi ținut de d-nu Gargiulo, profesorele Conservatorului.

Partea III.

**NOAPTEA
UNEI STELLE**

Comedie într-un act de la Teatrul de Vaudeville.

Rolurile vor fi jucate de d-nii M. Pascaly, St. Velescu și de d-na Mat. Pascaly.

Începutul la 8 ore seara foarte precis.

Prețurile locurilor sunt: IN CERCU, 12 șanji, locul 1-ii 5 șanji, locul al 2-le 2 șanji. — Bilete de vândare: La d. V. A. Urechia, la Căpel. Hugues, la librăria Sococ.

AVIS

Doritorii ce voiesc a lua cu arenda pe moșia Herestru lângă București, veniturile unei mori cu patru pietre, a beșeștelui (peșele, gârlă, stuhul, dreptul de albit pânje, veniturile cărciumei și a podului pentru trecerea peste ezeturi; se vor prezenta la domiciliul domnului Paul Căchez strada Aurilie No. 3 în fața cu biserica Olari.

SE CERE

cu chiria de la Sf. Gheorghe 1868 înainte, uă casă având șase odăi **MARI** pentru stepăni, odăi pentru slugi și atenanțe, toate în bună stare și cu pozițiune centrale. — Proprietarul unei asemenea casă este rugat a se adresa la domnu C. A. ROSETTI.

